

гата не трѣбва да знае нищо, та да бы давала и та, да бы давали и дѣтѣ, то есть, избылно.

Най-послѣ давай, кога трѣбва; това е най нѣждното; сирѣчь сега на животъ, и недѣй чакъ смъртнѣ часъ. Тогазь ты ставашь милостивъ отъ нѣжда: ты въ него часъ оставашь сичко, защото ты не можешь да го занесешь въ гроба; сега догдѣ си живъ, стрѣвай доброто, та да вѣде произволно добро, и да има свѣршена заплатата. Добра е, говори божественный заветъ, милостыната и на смъртнѣ часъ, но още по добра е на животъ „Есть вѣдѣ въ послѣднемъ издываніи благодарити Бѣга, ѡвѣче лѣчшее ѣ много надежднѣе, живѣщѣ исправлѣти ѣ бѣжество.“ [1] Колка плата при Бога! каква похвала междѣ челоѣциты! каква радость на совѣсть та ти? какво веселіе на сѣрдцето ти! да гледашь онова сираче, което чрезъ твоѣта милостына напреднѣло! онаѣ дѣвойка, която съ твоѣта милостына сѣ е ѣ женила, онзи злочестѣатъ, който съ милостыната ти сѣ е замогнѣлъ! нѣ когато верешь дѣша, и преди да издѣхнешь дохождатъ да ти склѣпатъ очиты, за да ти разграбятъ имота, тогазъ ли мыслишь да правишь заѣта си? и ако го направишь, мыслишь ли, че наслѣдницити ти ще исплѣнатъ заѣщаніето, ти? зоблѣженне, ты до гдѣто бѣше още живъ не имъ вѣвѣрѣваше богатството си, и когато ѣмрешь ли имъ вѣвѣрѣвашь дѣшата си? Богаты, които сте измрѣли, ако е възможно, станете отъ гробоветы за да въ попытамъ една дѣла; вый за да обогатите наслѣднициты си, сте сѣ ѣгрѣшили, но ако Богъ бы ви подарилъ единъ часъ животъ, какво выхте сторили? вый безъ дрѣго въ сѣщѣа него день съ самыты си рѣцѣ выхте дали дрѣгыты милостыни, които бы были още не исплѣнены, и дали гы выхте двойны, и тройны, за да ѣмилостивите Божіето правосѣдіе. Ты пыташь сега: „Ѣчителю! Чтѣ сотвори въ, животъ вѣчный наслѣдствѣю“; азъ ти отговарямъ: дай, и дай гдѣто приличъ; дай, колкото приличъ: дай както приличъ, и ще имашь сѣкровище на небесахъ, вѣчнѣа животъ, небесното царство; искашь ли повѣче?

[1] Слово 9 Римл